

Řešení fotohádanek z tohoto čísla:

1. Ulice kolem ISŠ
2. Ulička k chatám za hřbitovem
3. Ulice k ISŠ
4. Budova, ve které sídlí MěÚ

Nabízím k pronájmu
samostatnou jednopatrovou budovu
o rozloze 22 x 12 metrů
ve Vysokém nad Jizerou.

Objekt má dobrý příjezd, je vhodný pro lehkou výrobu všeho druhu, je plynofikován, má výtah a rampu.

Kontakt : tel. 0441/ 46 33 26

Úklidová firma
přijme
ženu na úklid
České spořitelny, a. s. ve Vysokém nad Jizerou
od 1. 9. 2001.

Informace na tel. 0603 23 46 00
nebo 0604 26 11 45 nebo 0432 / 59 31 24
u slečny Ďoubalíkové.

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 7-8/2001 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,-Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3.v měsíce na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11.
V roce 2001 vytiskl R. Friede, polygr. služby Roprachtice - tel/fax 0432/59 31 63

VĚTRNÍK

Červenec - srpen 2001

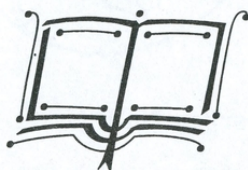
**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

**Kniha má být na dosah každému dítěti
jako chleba.**

Marie Majerová

**Šťasten tedy národ,
který má hojnost dobrých škol a
dobrých knih,
a ve vychovávání mládeže dobré
předpisy nebo zvyky.**

Jan Amos Komenský

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

*Nezáleží na námaze,
důležitý je výsledek.*

Eliška Junková

A výsledek se po vynaložené námaze leckde dostavil.

Tenisové hřiště

Za zmínku stojí především tenisové hřiště. Netrvalo ani celý měsíc a díky 46 brigádníkům mohlo být uvedeno do provozu 6. července 2001 v 9 hodin ráno. Otevření provedl předseda TJ Ing. Ivan Hanuš. Podrobně se o tom dočtete v rubrice Sport.

Voda

A opět máme na programu vodu, hned z několika hledisek. Nová čerpadla budou namontována během prázdnin. Některé nové ventily jsou už v provozu, slouží k vypínání jednotlivých vodovodních úseků.

Kanalizace od drogerie směrem k Petruškovým je už zkolaudována. Na Ministerstvo zemědělství byla podána žádost o dotaci na dokončení privaděče z Rejdic.

Že je voda drahá a nevyplácí se plýtvání s ní, to víme všichni z vlastní praxe i ze sdělovacích prostředků. A její cena stále stoupá, i ve Vysokém městské zastupitelstvo (MZ) rozhodlo o nových sazbách za vodné a stočné s účinností od 1. 8. 2001. Od tohoto termínu budou pro všechny

domácnosti i podnikatele platit tyto sazby: 12, 50 Kč / m³ vodné a 12, 50 Kč / m³ stočné. Platí i v obcích Tríč a Sklenařice.

Kontrolní den

V minulém čísle jste se, vážení čtenáři, dozvěděli, že bude uskutečněn kontrolní den, týkající se dostavby depozitáře a bytovek v něm. Stalo se tak 7. června 2001. Přítomni byli zástupci města a OÚ Semily, stavební dozor, dodavatel a projektant. Bylo konstatováno, že jsou provedeny konstrukce, rozvody vody, kanalizace, plynu, elektro, osazení oken, vnitřní omítky, hrubé podlahy, tepelné izolace, plynová a vodovodní přípojka. Stavební práce byly přerušeny pro nedostatek finančních prostředků. Investor (město) trvá ale na původním termínu dokončení stavby, a proto zajistí průběžné financování stavby tak, aby byl termín dodržen.

MŠ a ZŠ

MZ odsouhlasilo novelu o příspěvku na děti v MŠ, a to 250,- Kč na dítě a měsíc. Přepočten na den není umožněn, tzn. že v případě, že dítě navštíví MŠ v měsíci pouze jeden den, zaplatí plnou sazbu 250,- Kč. Matky na mateřské dovolené mohou mít max. tři dny v měsíci dítě ve školce za 20,- Kč na den. Sazba ve školní družině je navýšena z 2, 50 na 4,- Kč za dítě na den.

Veřejné prospěšné práce

Město zaměstná čtyři dlouhodobě nezaměstnané pro tuto práci. Kontrolu bude provádět tajemník MěÚ, který zároveň upozornil na tvrdý dopad pro toho, kdo poruší pracovní kázeň. Znamená to ztrátu sociálních dávek.

Práce pro ty, kteří chtějí dělat, je dost. Je třeba dát do pořádku náměstí, než úplně zaroste trávou, okolí kostela je v docela dezolátním stavu. Celá plocha je nepořádně posekána a posekaná tráva neuklizená, všude kolem spousta nečistoty. Škola a kostel jsou v každé obci její vizitkou. Školní budova i celé okolí je vzorně uklizeno, rovněž tak celý objekt České spořitelny, oba obchody manželů Fišerových a paní Fejčkové i okolí hospody Na Růžku, to se však nedá říci o prostoru před nákupním střediskem.

Spousta práce je před hřbitovy i na nich a odpadků se všude válí víc než dost.

Parkování na náměstí

Místostarosta Ing. Kellner byl pověřen, aby zabezpečil pronájem prostoru parkovišť na náměstí. Zatím tu parkuje zdarma kdekdo, i těžké vozy TIR.

Městský rozhlas

Ústředna na MěÚ je zastaralá, částečně ji už nelze zprovoznit. Na novou jsou příliš velké investiční náklady a ty je třeba na důležitější věci, především na vodovod. Náš stav rozhlasu není ojedinělý, v mnoha místech a obcích se už rozhlas odpojuje úplně a je nahrazován modernějšími prostředky.

Rozptyl

Na místě pro rozptyl se už brzy začne pracovat, aby bylo zajištěno v důstojné podobě do 1. listopadu tohoto roku.

*Z rozhovoru se starostou zapsala
Ludmila Hnyková*

Zprávy z muzea

Výstavy

V červenci pokračují dosavadní výstavy - koláží Zdeňka Veselého a kreseb Evy Schmidtové, výstava Krakonošů bude prodloužena do konce listopadu. Na dobu od 1. 8. do 30. 9. je do galerie muzea plánovaná výstava obrazů Jaroslava Gruse, od jehož narození uplyne 13. srpna 110 let.

Výtvarná soutěž

Připomínáme všem - maximálně patnáctiletým - zájemcům o zapojení se do soutěže Krakonoš očima dětí, že její uzávěrka stanovená na 31. 8. 2001 se sice pomalu ale jistě blíží.

Inventarizace

Inventarizace trojrozměrných předmětů byla dokončena k 30. 6. 2001. Podle nového zákona o ochraně sbírek bude jejich seznam pomocí samostatného programu CESÍK (Celostátní evidence sbírek) předán Ministerstvu kultury spolu se statutem muzea.

Osvětlení muzea

Špatný stav vnitřního osvětlení muzea si vyžádal jeho rekonstrukci. Projekt již byl vypracován, čeká se na dodání svítidel. Systém a rozsah osvětlení budou zachovány.

Pracovníci muzea

Z dopisů našich čtenářů

Nedávno jsem navštívila Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jizerou. Nejen že mě okouzila jízda malebnou krajinou, ale překvapilo mne, že v dnešním uspěchaném světě lze nalézt místo, kde se rázem přeneseme do již dávno minulého světa a kde citlivá a doslova strhující expozice lidové kultury a řemesel, mechanický betlém i výstava starých lyží a dokonce Krakonoš osobně v mnoha podobách nás přesvědčí o tom, že úcta k tradici u nás stále existuje a je živá.

V podkroví muzea mně upoutala právě probíhající výstava obrazů Evy A. Schmidtové a koláží Zdeňka Veselého. Svěží a něžná zobrazení květín, listů i plodů, zátiší i výstižně podané podkrkonošské chalupy svědčí o citlivé a vnímavé duši i o jisté ruce výtvarnice, možná zatím neznámé. Koláže Zdeňka Veselého jsou zajímavé a nápadité. I tato moderní a přitom sdělná výstava dotvořila můj krásný dojem z návštěvy muzea.

Dovoluji si touto cestou poděkovat těm, kteří dokázali vytvořit v nenápadné budově vlastivědného muzea tak krásné prostředí.

Ing. Libuše Davidová, Praha

Víte, že . . .

ve Vysokém nad Jizerou působí Základní organizace Sdružení

zdravotně postižených (ZO SZP), která tu byla založena v roce 1976 jako Svaz invalidů? Ke změně názvu došlo v roce 1997. Její členové pod vedením předsedkyně Anny Zemanové se scházejí při různých příležitostech, ovšem ne proto, aby si stěžovali na své nemoci. V rámci možností se snaží žít aktivně, podobně jako ostatní, relativně zdraví lidé. Konečně akce sdružení jsou určeny nejširší veřejnosti.

Jednou z těch posledních bylo hudební odpoledne, které se konalo 17. května 2001 ve vysoké hasičské zbrojnici. Její zdi opět rozechvívali muzikanti z Roprachtic - Karel Bubeník a Ladislav Kovář hráli na harmoniky, Josef Pacholík na bicí. Program doplnili hrou na flétnu a trubku žáci místní základní školy. Milovníci české písničky z Vysokého a okolí se sešli v hojném počtu, jen málo míst u připravených stolů zůstalo volných. Kromě hezké hudby čekalo na účastníky posezení i občerstvení, které připravili někteří členové sdružení a jejich rodinní příslušníci. Tradice hudebních odpolední vznikla před pěti lety a s výjimkou jednoho roku nebyla přerušena. Konají se většinou zjara, to letošní, v pořadí již sedmé, mělo být formou poděkování všem maminkám. Z výtěžku - vstupné bývá dobrovolné - se členům pořizují dárky k Vánocům apod.

Děk členů vysoké ZO SZP patří všem, kdo se jakýmkoliv způsobem snaží pomoci. Ostych zdravých lidí

přijít na nějakou akci sdružení je naprosto zbytečný. Dvěře jsou otevřeny i jim.

*

pokud chcete bydlet na zámku, nabízí se vám možnost v Navarově? Svou polohou je z jedné strany nejbližší Tanvaldu a Železnému Brodu a ze strany druhé je chráněn pomezím Krkonoš a Jizerských hor. (Z Vysokého nad Jizerou je to asi 8 kilometrů.) Zámek obklopuje park a dvůr, který je ohraničen vzrostlými stromy. Okolí zámku je ideální pro pěší a lyžařskou turistiku, pro milovníky horských kol a houbaření. Nedaleko zámku jsou ruiny středověkého hradu Navarova ze 13. století a údolím blízké řeky Kamenice vede turistická stezka.

Školní okénko

ZŠ

Papírové dny

Co dělat s papírem? Tak třeba se z něj dá poskládat vlašťovka nebo ho můžeme celý popsat nebo pomalovat. I drak by šel. S papírem můžeme také vyleštit okna nebo si ho někde o samotě odmotávat. A papír je též dobrý na vysoušení promočených bot. Papír se dá ovšem i pálit a házet do

popelnic. Nu, co s ním, když už dosloužil? Anebo, jak učinili místní rodiče, babičky, sousedé, firmy a obchody, nechat ho tradičně dětem. Mnozí jsme si již zvykli dávat počátkem května při chůzi po chodnicích bedlivější pozor, když Honza, Vašek, Kája, Eva, Verča a další prohánějí své dvoukolky a rozpoutávají tak papírové hemžení po celém městě. Vyrážejí ze všech koutů a míří k jednomu místu, ke dvorku za školou. Letos papírové dny připadly na 9. a 11. května, první den se naši malou váhu decimálku pokoušeli strhnout žáci z prvního stupně a 5. třídě se to už skoro podařilo, nasbírala nečekaných 4 382 kg. Druhý den pak patřil vyšším třídám. Na dvorku se neobjevovaly jen kárky a zahradnická kolečka, přijížděly i osobní vozy a menší dodávky a odevšad se hrnul papír. Kluci z 9. třídy, kterým patří velký dík za celou školu, si nestačili stírat pot z čela, když v záru sluníčka lépe či hůře svázané balíky přehazovali nejdříve na váhu, potom na hromadu tříděného nebo netříděného papíru (každý měl svou cenu) a ve finále na nákladňák. Zcela se jim podařilo naplnit dvě avie, třetí pak ještě přijela pro tunu papíru, kterou dětem věnovaly maminky z nákupního střediska. Když nám o týden později lomnická firma na výkup druhotných surovin, která si sama zařídila odvoz, poslala potvrzení o navážených kilech a vyúčtování, zjistili jsme, že rukama našich žáků letos v květnu prošlo 11 415 kg papíru, za což pak obdrželi téměř jedenáct tisíc korun.

Půdy, kůlničky, sklady se tak vyprázdnily, na školní výlety se vydělovalo a vztah k přírodě získal konkrétní podobu. A co teď dělat s papírem? Sbírat ho a ukládat, protože za rok nám to papírové hemžení vypukne zas.

Mgr. Petr Pýcha

ISS

Závěr školního roku v ISS

Měsíc červen probíhal v ISS tradičně ve znamení maturitních a závěrečných zkoušek. Osmdesát procent studentek a studentů dvou maturitních tříd obchodní akademie můžeme pochválit za poctivou přípravu a úspěšné vykonání maturitních zkoušek. Vyšší náročnost na žáky učebních oborů automechanik, autoelektrikář a opravář zemědělské techniky se promítla do skutečnosti, že ani zde nebyla stoprocentní úspěšnost při závěrečných zkouškách.

Jestliže se vrátíme k průběhu školního roku, můžeme konstatovat, že činnost školy byla velmi bohatá. Naši studenti a žáci se zúčastnili akcí, které škole dělají dobrou reklamu. Na podzim studenti a učitelé připravili expozici pro Burzu středních škol. V zimě mnozí studenti úspěšně složili státní závěrečnou zkoušku z psaní na stroji. Na jaře se zúčastnili ekonomické soutěže v Turnově. Zájemci o matematiku, český, anglický a

německý jazyk nás reprezentovali na olympiádách. K prohloubení jazykových znalostí přispěly i zájezdy do Rakouska a Anglie.

Můžeme se pochlubit i našimi učiteli. O profesionální prestiž se utkali v odborných soutěžích automechaniků v Brně a opravářů zemědělské techniky v Hlušicích. Dobrou přípravou učňů je celoroční praxe ve firmě Škoda auto, a. s., závod Vrchlabí. Vedení firmy letos odměnilo nejlepší učně věcnými cenami. Většina našich učňů byla chválena i pracovníky ostatních smluvních pracovišť - servisů.

Žáci třetích ročníků jsou držiteli řidičských oprávnění všech skupin a svářečských průkazů.

Máme za to, že jsme všem našim absolventům umožnili dobrý start do života.

Ing. Markéta Zelinková,
ředitelka ISS

Jiskra v oku

Když jsem tě spatřil, byla jsi jako každá obyčejná dívka, mladá, krásná, přitažlivá, ale přesto, přesto jsi byla jiná.

Měla jsi něco, co jsem nikdy nepoznal, tvé kouzlo, či tvůj šarm, co já vím, dnes tě už jen ve snu oslovím.

Jen na pár okamžiků jsem tě spatřil, do očí jsme si pohlédli,

já hned poznat se tě snažil,
však každého jinam odvedli.

Ve snu tě vidím, jak stojíš přede
mnou,
krásné dlouhé vlasy se ti lesknou na
ramenou,
tvé rty zas jak krev rudé
a tvé oči nebesky modré.

Já toužím se tě dotknout,
pohladit tvé vlasy,
ochutnat tvé rty,
ale je to jen sen,
co zůstane navždy snem.

D. Šimonek, A1A

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Krakonoš opět v akci

Dne 30. června, tj. v sobotu, byl odpoledne v budově Krakonoše zahájen první ročník Festivalu dechové hudby. Jednadvacátý červen je dnem hudby, hudebníků, muzikantů a všude se kolem tohoto data konala řada koncertů. U nás nakonec hrála jen dechovka ze Semil se svými dvěma zpěváky.

Koncert uváděla Slávka Hubačiková a zpestřila jeho program dvěma

výbornými poudačkami. Její jazykový i jevištní projev, krásná čeština, ať už spisovná nebo v krkonošském nářečí, její výslovnost, způsob vyprávění tak, aby všichni slyšeli a rozuměli, i její usměvavý milý zjev upoutá posluchače vždycky. Bylo dobře, že se tak aktivně zúčastnila tohoto hudebního odpoledne, protože místo tří hudeb hrála jen Semilská 12, která vystupuje pod vedením Vladimíra Starého se zpěváky Marcelou Hubenou a Josefem Šedivým (v jeho případě tentokrát v zastoupení).

Zahájení 1. festivalového ročníku moc úspěšné nebylo. Zejména co se týká obecnstva, bylo všeho všudy 26 návštěvníků či posluchačů, z toho několik milovníků dechovky z Roprachtic a Pasek.

Členové DS Krakonoš se pečlivě starali o občerstvení, venku za budovou se peklo množství sejkor, zdálo se mně dokonce, že těch pořadatelů bylo víc než hostů.

Po odpoledním zklamání z nedostatku obecnstva se pořadatelé těšili, že aspoň večer, jenž byl věnován hudbě pro mladá v podání tří kapel, které se střídaly po dvou hodinách, bude návštěva lepší, zejména co do počtu. Ale bohužel ani večer nedopadl dle očekávání. Hrálo se a tančilo v poloprázdném sále, venku se zase pekly sejkory a nakonec i topinky, protože přicházeli různí rekreatanti a pochutnávali si na vysokých "specialitách". Končilo se až v pozdních či už ranních hodinách.

Ludmila Hnyková

Dětský den očima dětí

Dne 17. června ve 14. 00 hodin se v parku za divadlem konal dětský den ve Vysokém nad Jizerou. Tento program se tu koná každý rok. Bylo tam mnoho atrakcí - sport (golf), skok v pytlí, kladina, hod šípkami a míčkem, hasiči zavázali na provázek láhve, které byly terčem pro proud vody z hasičského vozu, kopání míčem do branky, zaklepávání hřebíků, strašidelný pytel, překážky a chůdý, lano a žebřík, na bidle zavěšená májka s cukrovinkami, které byly odměnou pro toho, kdo na ni vylezl. Prémie byla pro toho, kdo splnil úkoly, a také se tam počítaly body, za které si mohlo dítě vybrat odměnu v patřičném počtu bodů. Vstupenky byly slosovány o ceny. Bohužel jsem musela odjet do Prahy, protože nejsem zdejší a jen tu pobývám u babičky. Když jsem odjela, tak mi šla babička se vstupenkou, jestli něco náhodou nevyhraji a aby mi případnou výhru vyzvedla. A představte si, že jsem vyhrála vak na kolo. Měla jsem velikou radost. Také jsem byla ráda, že se vyvedlo počasí.

Kateřina Kašáková

Pétanque francouzsky, pétánek česky

Se hrou pétanque jsme se seznámili při našich návštěvách Francie v letech 1996 - 1999. Pétanque je hra, která má svůj moderní původ ve francouzském

Středomoří. Její počátky však sahají až do starověku a svou podobu získala ve starém Římě. První oficiální pravidla byla vydána roku 1907 a první dlouhodobá soutěž byla uspořádána v roce 1910 právě ve Francii. V této zemi je pétanque také nejpobulárnější. Patří k tmnějšimu koloritu stejně jako francouzské víno nebo sýry. S pétanquem se můžete setkat ve všech francouzských městech a vesničkách a svou popularitou se zde tento sport řadí na třetí místo hned za fotbal a basketbal.

Některé členy divadelního spolku zaujala hra natolik, že si již z prvního zájezdu přivezli domů hráčské náčiní - sadu ocelových koulí na pétanque. S dalšími lety popularita této hry v našich řadách postupně rostla, až jsme usoudili, že je načase uspořádat první oficiální turnaj. Nulté kolo nultého ročníku divadelního turnaje v pétanque se konalo 6. července 1999 a zúčastnilo se jej čtrnáct hráčů. Od té doby jsme uspořádali devět turnajů, kterých se účastnili nejen členové divadelního spolku, ale i zájemci z řad veřejnosti. Všechny dosavadní turnaje (s výjimkou jednoho výjezdního přímo ve Francii) proběhly v areálu hotelu Větrov, jehož vedení tímto také děkujeme za poskytnutí hracích ploch. Zájem o pétanque však postupem času narostl natolik, že v posledních kolech převýšil i možnosti hracích ploch u Větrova a byli jsme tudíž nuceni omezit maximální počet hráčů v jednom turnaji na čtyřadvacet.

V letošním roce proběhla již dvě kola a zájemcům, kteří by chtěli navštívit

další turnaje, ať už jako diváci, nebo si sami zahrát (budou-li volná místa), doporučujeme sledovat vývěsku na budově divadla Krakonoš.

(Článek byl převzat z internetových stránek DS Krakonoš (web.iol.cz/jvav))

Pravidla hry pétanque

Pétanque proti sobě hrají vždy dvě družstva (trojice nebo dvojice) nebo dva jednotlivci. Každý hráč disponuje hracími ocelovými koulemi (v trojici má každý dvě, v ostatních případech mají hráči po třech koulích). Koule pro pétanque jsou kovové, duté, o průměru 70 - 80 mm a váze 650 - 800 g. Na povrchu jsou koule hladké, nebo mají vyfrézované drážky. Mnohdy jsou na povrchu vyraženy monogramy či kódy, které zamezují náhodné výměně koulí s kolegy. Principem hry je umístit koule svého týmu co nejbližší k cíli, který tvoří malá dřevěná kulička, říká se jí "prasátko" nebo "košonek". Ta se hodí vždy na začátku hry z kruhu o průměru 50 cm vyznačeného na zemi, a to do vzdálenosti 6 - 10 m. Jeden člen družstva A vhodí kuličku a stejné družstvo vzápětí vhodí i svou první kouli. Nato přichází družstvo B a snaží se svou koulí dostat ke košonku blíž, než je zatím družstvo A. Pokud se mu to první koulí podaří, nastupuje znovu družstvo A. Pokud ne, hází tým B své koule tak dlouho, než se dostane blíž k cíli. Tímto stylem se obě družstva střídají. Hází tedy vždy to družstvo, jehož koule není zrovna v tomto okamžiku nejbližší košonku.

10

Hra končí tehdy, nezbyla-li ani jednomu družstvu koule na hození. Tým, který má po ukončení hry svou koulí nejbližší cíli, získává bod. Má-li toto družstvo k cíli bližší ještě další koule, než je první nejbližší koule soupeřova, získává tolik bodů, kolik je těchto jejích bližších koulí. Soupeř nezískává nic. Zápas se skládá z více takových her a je ukončen tehdy, dosáhne-li jedno z družstev 13 bodů. Princip hry je velmi jednoduchý, ale dokonale zvládnutí techniky a taktiky vyžaduje pravidelný trénink a umění se pevně soustředit.

(Článek byl převzat z internetových stránek České asociace pétanque klubů (petanque.cstv.cz))

Není Kramář jako Kramář

České dějiny moderního umění měly v podstatě jediného, vskutku světového sběratele moderního umění, jehož sbírka snese mezinárodní srovnání - Vincence Kramáře. Současně byl teoretikem a historikem umění. V roce 1919 se stal ředitelem Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění v Čechách, jež se později stala základem sbírky starého umění Národní galerie v Praze. Kramář daroval v roce 1960 Národní galerii třicetku vzácných obrazů, především několik děl Pabla Picassa. Tétož roku umírá v Praze.

Tento významný muž naší kultury je vysokým rodákem. Narodil se tam 8. května 1877 v čp. 137 proti muzeu.

Studoval na vyšším gymnáziu v Jičíně v letech 1888 - 1896 a jeho maturitní vysvědčení nese známky: náboženství - výborný, latina a řečtina - chvalitebný, mravní chování - uspokojivé. V roce 1901 absolvoval Rakouský institut pro historická bádání ve Vídni. Studoval v Mnichově. V roce 1911 se ve Vídni oženil s Marií Goldnagelovou a v následujícím roce přišel do Prahy. Jádrem Kramářovy sbírky byla díla zakoupená v letech 1910 - 1913 v Paříži. V roce 1923 byl Kramář vyslán ministerstvem školství do Paříže, aby nákupem doplnil sbírku moderního francouzského umění. Nákupy bylo získáno 33 děl.

Národní galerie v Praze uspořádala od října 2000 do ledna 2001 ve Veletržním paláci významnou výstavu "Vincenc Kramář: od starých mistrů k Picassovi", rozdělenou do tří částí. První byla věnována Kramářovi sběrateli, druhá Kramářovi historikovi a třetí Kramářovi řediteli NG. Výstava předvedla návštěvníkům vedle mnoha jiných 39 Picassů a 28 obrazů Emila Filly a byla vyvrcholením akcí "Praha - město světové kultury".

Jaromír Kavan

(Viz též článek 120 let od narození dr. Vincence Kramáře ve Větrníku z března 1997.)

Premie Klubu autorů literatury faktu do Tříče

V rámci veletrhu Svět knihy byly 11. května 2001 na Výstavišti Praha vyhlášeny výsledky soutěže "Ceny Miroslava Ivanova", udílené za literaturu faktu. Jednu z pěti premií za původní autorské dílo z této oblasti získal dr. Čestmír Sládek - žijící v Tříči - za svou práci Colonel Toby, Na dvoře krále králů, jež vyšla v nakladatelství Naše vojsko v roce 1999. Hrdina příběhu Bohuslav Tobyska (1914 - 1987), rodák z České Rybné, vesničky v severovýchodních Čechách, jako jeden z několika set čs. letců opustil svou zem s rozhodnutím napomáhat ve svobodném světě tomu, aby se Československo jednou opět stalo svrchovaným a demokratickým, jako tomu bylo před Mnichovem. Ocitl se nakonec až na dvoře etiopského císaře Haile Selassie I., který pro něj a jeho rodinu počátkem května 1949 poslal na londýnské letiště vlastní letoun. Po únorovém puči 1948 musel totiž opět vlast opustit a odešel do Londýna.

Autor oceněné knihy pracoval téměř čtyřicet let jako reportér a zahraniční zpravodaj v Československé tiskové kanceláři. Zaměřuje se na životní příběhy našich vojenských letců, sloužících v uniformách britského královského letectva RAF. Všimá si jejich válečného hrdinství, ale také odvahy a statečnosti, kterou projevovali po návratu do vlasti v prostředí, jež jim nebylo příznivé nakloněno. Některé z jeho prací jsou i ve vysoké knihovně.

Jana Vaváčková

11

Z dopisů našich čtenářů

Opět vzpomínám. Osmdesátka paní Jasněnký, tak se jí u nás vždy říkalo, mně připomněla, co tatínek vyprávěl. Hře na housle ho naučil pan učitel Zajíček, dědeček paní Jasněnký Kohoutové. Často na něho vděčně vzpomínal. Pak se ještě naučil na klarinet. Díky hudbě měl i lehčí vojnu, hrál ve vojenské kapele. Měl rád hudbu a pamatuji, že se u nás vystřídal asi patnáct dětí, které tatínek učil hrát. Tak, jak hrávali muzikanti na divadle, tak také někdy hrával se svými žáky v loutkovém divadle. To by ostatně ještě mohl potvrdit můj bratranec Vysočák Václav Hladík, který si dodnes rád a velmi hezky zahraje na své housličky. Tatínek si také někdy zahrál loutkové divadlo s panem Nečáskem (bednářem), s paní Hejralovou, po které získali herecký talent oba její synové Jarka a Pepča, a s paní Žofinkou Pavlíkovou, Patočkovou. Od paní Žofinky dostala ještě moje dcerka v divadelku knížku s věnováním a fotkou Kašpárka. Je to pro nás vzácnost, kterou stále uchováváme, jakož i poslední housle, které tatínek koupil od pana profesora Kouby. Jedny také koupil po panu profesorovi Zemanovi, to byl syn z hospůdky proti hotelu Mařatka. Zemanovi (Čmuchačkovi) měli také řeznictví. Při nákupu houslí tatínkovi radil jeho dobrý přítel houslařský mistr Petr Schovánek z Pasek. Houslařem se vyučil v Rusku, tam se i oženil a se svou paní se vrátil do Pasek. Také od

něho měl tatínek pěkné housle. Škoda že jsem v mládí měla každé učení za velké mučení. Dnes můj rozum se zdá zdatný, žel, mně nic už není platný.

Hana Pochopová

Z HISTORIE dávné i nedávné

Pamětní spis ku založení nové školy a radnice ve Vysokém nad Jizerou 3. září r. 1882

Zvelebení obce, rozkvět její, občan každý měj vždy na zřeteli!

"Vlast naše, rodná země naše 'Čechie' bohatá na události významu velkých, jakýmiž druhé zemi vykazati se nemožno, vykazuje ve svých dějinách velmi mnohých pro národ náš událostí, z nichž národu českému blahobyt i sláva vykvetly, však též mnohých neblahé pamněti, kteréž příčinou byly, že národ český takměř na pokraj záhuby uveden byl."

Tak začíná zápis ve staré městské kronice ve výše uvedeném roce. Dále popisuje snahu o péči obce o založení důstojných školních budov. Zápis pokračuje:

"I obec město Vysoké nad Jizerou,

jedna z nejstarších obcí pod Krkonoši, nebyla v tom lépe osad jiných v Čechách, co se týče školství a vzdělání mládeže.

Pokud povědomo měla obec vysocká ještě počátkem tohoto století svou zvláštní školní budovu, z které doby pocházela jest neznámo, zcela ze dřeva vystavenou, která stávala vedle kostela na východní straně."

První učitel dle staré vysocké knihy pamětní od roku 1612, neb kantor jak tenkrát zván byl, ač jenom dle jména známý, byl Josef Kramář, kterýž spolu též i od roku 1757 do 1774 městské písařství zastával.

V budově této se as do roku 1813 neb 1815 vyučovalo, načež pro její sešlost užívání též přestati muselo a obec od té doby po drahá léta v soukromých staveních místnosti vyučovací najímati musila."

Zápis obsahuje popisná čísla domů, kde všude se vyučovalo. Ten proti muzeu, kde je obchod s potravinami, patřil učitelu Machkovi, rodáku. Po čase až do roku 1834 se učilo v čp. 125 na náměstí, kde dnes škola stojí.

Po tragickém požáru v roce 1834, kdy lehlo popelem téměř celé město, se vyučovalo krátký čas v čp. 69 v bývalém hostinci U Landverů, pak až do roku 1854 v čp. 130 (dnes muzeum) a v čp. 137 (proti muzeu). Roku 1853 byl ku školnímu účelu nabídnut dům čp. 140 na malém náměstí v Zákostelí (dnes patří dům pekárně). V tomto domě se vyučovalo ve dvou třídách v letech 1855 až 1861.

V roce 1877 přibýval počet žáků a obecní zastupitelstvo muselo situaci řešit. Nejen v souvislosti se školou,

ale také s radnicí. Po požáru se většinou úřadovalo v domě purkmistrů.

Starosti s postavením školy a radnice byly nemalé a komplikované - nejen po stránce finanční, ale i schvalování na vyšších místech. Nová budova měla být původně jednoposchodová. V přízemí měly být místnosti obecní, v poschodí školní.

Stavitel Petr Kramář, měšťan vysocký, otec politika dr. Karla Kramáře, vyhotovil plány, podle nichž dnešní škola stojí. Cesta k realizaci byla dlouhá a složitá. Ze všech úředních míst bylo obci vytknuto, že "taký palác zapotřebí nemá".

Od roku 1878 se v záležitosti stavby nic nekonalo, až v dubnu 1880 se k stavbě školy a radnice zastupitelstvo vrátilo a bylo zažádáno o subvenci na školu.

Dne 14. února 1881 za přítomnosti c. k. vrchního inženýra z Trutnova byla schválena výměra, plán i rozpočet. Stavba se neobešla bez značné půjčky, kterou obec "pozdolným způsobem zaplatí".

Bez zajímavosti jistě není zápis: "Spolu též byla ze strany obce na Jeho Jasnost pána knížete Kamilla z Rohanů co patronátního pána města Vysokého žádost podána, za přenechání stavebního dříví v levné ceně z lesů jeho a z přízně k městu našemu vyhověno bylo žádosti té a obci veškeré stavební dříví, co ho zapotřebí jest, v značně snížené ceně téměř o třetinu z knížecích lesů rejdičkových a přichovických poukázáno bylo.

Práce truhlářské, klempířské, zámečnické a ostatní byly zhotoveny hlavně domácími schopnými řemeslníky.

Městský znak, který je na budově, zhotovil sochař Sucharda z Nové Paky. Za něj byla umístěna plechová skříňka, která obsahovala Pamětní spis r. 1882, současné mince a noviny. Hodiny určené na radnici jsou bývalé z kostelní věže, kam r. 1871 byly pořízeny nové."

Stavební místa pro školu a radnici přišla do majetku obce v různých letech - 1828, 1851 a 1852. Z toho vyplývá, že tehdejší zástupci města dbali na to, aby tři vhodná stavební místa na náměstí, která nebyla po požáru zastavěna, dostala se do majetku obce s úmyslem postavit tam v budoucnu školu a radnici.

Přejmutí postavené budovy bylo 31. srpna 1882 a svěcení 3. září toho roku. A ještě konečný citát z městské kroniky: "Ač obec vysoká dosti velkých obtíží a břemen se stavbou na sebe vložila, tož přece tato břemena nepřeváží prospěch a zvelebení města pozdějším pokolením a věkům."

Škola a radnice (po II. světové válce jen škola) sloužila až do generální opravy v roce 1954. Při ní se nepetržitě v budově vyučovalo. Při výměně oken zmíněná plechová schránka za městským znakem byla otevřena a přidány tam běžné mince, bankovky, noviny a krátký zápis. Opětovné zaletování provedl klempíř Josef Lachman za přítomnosti dr. Václava Lukáše, Antonína Junka (který pořídil fotodokument), Františka Tetauera, Ludvíka

Martince, Ivany Lukášové, Františky Jandové a Josefa Knoba 20. června 1954.

*Ze zápisů Antonína Junka
zpracovala Jiřina Dóubalíková*

Městská kronika

V minulém čísle Větrníku jsem uvedla, že od tohoto čísla budou vycházet výpisky z kroniky města Vysokého, a to od roku 1899. Poté se mi však dostal do rukou Pamětní spis ku založení nové školy a radnice ve Vysokém nad Jizerou z roku 1882, nalezený v kvádru zazděném do fasády budovy s městským znakem, - podle přepisu paní Františky Jandové pořídil opis pan Antonín Junek - který mě zaujal natolik, že bych se ráda vrátila do historie ještě hlouběji.

Podle posledního sčítání obyvatelstva dne 31. 12. 1880 čítá obec Vysoká 261 čísel domů a 2 sušírny na len, 202 obydlených a 51 domovních čísel - jsou jen stavební místa od roku 1834 bez stavení. Obyvatel je 1432, 662 mužského a 770 ženského pohlaví. Nejstarší občanka má 87 let. Národnost kromě 13 Němců "československá". Lidé jsou odkázáni na výnos polnosti. Živí se "zemčaty" a plodinami polními. Chléb ovesný ustoupil žitnému a bílému pečivu. Přibývá maso a káva.

Do roku 1850 bylo hlavním pramenem obživy prádlo nebo předení lněné příze na plátna - živilo

bez velkého zisku chudší třídy. Příze byla zdejšími obchodníky dodávána za hranice do Saská a Pruska. Dovážení bavlny a levnějších bavlněných látek z "Anglicka" a výrobou v továrnách u nás přestalo předem mít význam. Kolem roku 1870 začala výroba, totiž sekání sklených koral a navlékání v tzv. tisíce (= po 12.000 kouskách).

"Obec naše, pokud bylo možno, vždy sobě hleděla prospěchu a potřeb občanů v každém ohledu."

Lékárna byla zařízena Adamem Kramářem již roku 1813. Poštovní úřad začal činností okolo roku 1860. Roku 1864 byla založena občanská záložna - z výtěžku přispěla např. 750 zl. na zřízení dodavače vody (hydroforu).

Rok 1866 za války Rakouska s Pruskem přestala obec šťastně bez nehod, ač ležela na pruských hranicích. Přeslo zde jen 14 dragounů a 200 mužů od zemské obrany, slušně se chovajících. Přesto obyvatelstvo mělo strach z plenění před táhnoucími Prusy.

Roku 1868 se odbyly vzor zákazu 2 mítinky na Petruškových vrších, četně navštívené. Druhý byl pořádán "ženskými". Jeden úředník se poranil pádem do kamenného lomu. Více účastníků bylo vzato do vyšetřování pro politický přečin a někteří uvězněni. Do obce byla za trest "vlozena" vojenská "obsádka" přes 200 mužů čítající, což znamenalo náklady na ubytování a stravování. Po deputaci na místodržitelství v Praze bylo vojsko odvoláno.

Roku 1876 byl zřízen c.k. okresní

soud nákladem obce 25.000 zl. s dalšími náklady na nábytek a zařízení. V domě č. 130 přistavěna i věznice a od roku 1882 zde sídlil i berní úřad.

V roce 1880 mělo být zřízeno telegrafní spojení a stanice, ale došlo k finančním neshodám s c.k. vysokým poštmistrem.

Sedmkrát ročně v pondělí mimo jeden hlavní týden v sobotu před jménem Ježíš se konaly výroční trhy. Každý týden v úterý a sobotu trhy na obilí, plodiny atd. Nejnavštěvovanější byly trhy na dobytek. Výroční trhy jsou uváděny v pamětní knize již roku 1635.

"Společenský život ve Vysokém není takým, jakým by měl být. Mladší pokolení jest jaksi netečným a liknavějším v poměru proti letům dřívějším, kdy větší ruch panoval, více spolků, jako zpěvácký spolek mužský "Krkonoš", ženský zpěvácký spolek "Vlastimila", tělocvično-hasičská jednota "Sokol", spolek vojenských vysloužilců a spolek průmysloho hospodářský, zaraženo bylo. Spolek divadelních ochotníků potahmo ochotnické divadlo stává ve Vysokém již od začátku tohoto století a jest ve vůkolí dálném nejstarší, v posledním čase stává pod jménem "Přemysl".

Cechy řemeslnické - obuvnický, krejčovský, sedmáček (7 řemesel), pekařský, řeznický a tkalcovský.

Roku 1882 koupila obec dům č. 245 zv. pazderna za 700 zl. pro chudobinec.

Smýšlení obyvatelstva uvědomělé, svobodné - všeobecná nevole zabránila povolání členů řádu

Redemptoristů z Prahy, "kterýmž rozličným způsobem najevo dáno bylo, že pro ně u nás vhodné půdy na mále se nalézají."

Povětrnost dosti příznivá, zimy nejsou tak tuhé jako dřív a sněhu méně než před časy. Zjara deštivo a "zimavo".

"Co se týče žní, nepamatuji i starší občané, by kdy s takovými obtížemi spojeny byly jako roku letošního, poněvadž pro stálé deštivé počasí není možno obilí s pole domů vzíti."

Některé ceny plodin a zboží v roce 1882: 1 hl = 1 korec - pšenice 9 zl, hrách 10 zl., brambory 1 zl.

100 kg - mouka 22 zl., seno 5 zl., uhlí 1 zl.

1 kg - máslo 90 kr., hovězí 28 kr., vepřové 70 kr.

kopa vajec 1 zl., 1 l mléka 10 kr., piva 14 kr., ležáků Plzeň 24 kr.

1 m dříví 6 zl, 1 koňský potah 3 zl. denně

1 dělník mužský 70 kr. denně, ženský 50 kr.

Peníze papírové: tisícovky, stovky, padesátky, desítky, pětky, jednozlatové bankovky.

1 zl. = 100 krejcarů.

Stříbrné: tolary, dvouzlatníky, zlatníky, čtvrtzlatníky, dvacetí, deseti a pětikrejcarey.

Zlaté: dvoudukáty, dukáty.

Měděné: čtyřkrejcarey, krejcarey a půlkrejcarey.

Iva Řehořová

ŘEMESLA

Dům plný dřeva

To by se dalo říct o domě vedle kovárny, kde měl kolářství pan Nigrin. Od hlavní silnice se šlo po několika schodech širokými dveřmi do dílny. Nad nimi velký firemní štít oznamoval, že pan Nigrin je truhlář a kolář. Prostorná dílna zabírala skoro celé přízemí, byla plná různých pil a strojů a nářadí. Rodina bydlela v patře nad dílnou, ale i tam větší část patra, stejně jako ostatních volných míst v domě, zabíralo dřevo. Pěkně narovnané vysychalo, aby až se z něho udělá výrobek, už "nepracovalo". A to trvalo třeba i několik let. Celý dům byl tím dřevem provoněn.

Za hezkého dne vystavoval kolář některé své výrobky na schodech před dílnou, to aby kolemjdoucím připomněl, že je třeba koupit nové hrábě, násadu na rýč, ale i trakař a na zimu sáně.

A v podvečer se na těch schodech v době, kdy lidé měli k sobě blíž, tak pěkně po sousedsku besedovalo.

Kolář vedle kováře, to byla velká výhoda pro oba. Když kolář stavěl třeba žebříňák, na kterém bylo hodně kovářské práce, stačilo vysadit kus plotu a hned se jim oběma lépe pracovalo.

Truhlářů bylo ve městě několik, cestou se u nich také zastavíme. Hned naproti přes ulici byla hospoda a

řeznictví paní Anny Nesvadbové. O hospodách už psali zasvěcenější a řeznické dílny byly pro děti tabu. Nejlépe se poznaly, když se vařila jelita a jitrničky a podle vůně z udriny. Za mého dětství byli ve městě ještě dva řezníci, oba na náměstí, Nečáskovi a Čmudálkovi. A tak bylo o mlsné jazyčky Vysočáků dobře postaráno.

Anna Čeřovská

CESTUJI, CESTUJEŠ, CESTUJEME

Všechny cesty vedou do Říma ... a Vatikánu

závěrečná část

Paní Bláhová, zmínila jste se o Michelangelovi. Při naší pomyslné společné návštěvě baziliky sv. Petra jste nemluvila o jeho Pietě, jež je tam umístěna.

Podél obvodu baziliky je mnoho kaplí, každá nádherná svým způsobem, a v jedné z nich - té nejnavštěvovanější - se nachází Pietta. Je to největší, světově proslulé dílo svatopetrského chrámu. Michelangelo Pietu vytesal v letech 1499 - 1500 jako pouze pětadvacetiletý z jednoho bloku carrarského mramoru. Pietta všeobecně označuje v umění dílo znázorňující Pannu Marii s mrtvým Ježíšem v náručí a doslova to pak

znamená soucit a zbožnost. Ta Michelangelova je v nadživotní velikosti a původně měla zdobit hrobku jednoho francouzského kardinála. Před lety nějaký šílenec uštěřil Ježíši malíček, a tak ji teď lidé mohou obdivovat jen zpoza neprůstředného skla. A když mluvím o Michelangelovi, nesmím zapomenout na Sixtinskou kapli, jejíž stěny a klenbu dnes zdobí mj. i jeho fresky. Pracoval na nich v letech 1508 - 12 a pak o pětadvacet let později. Pokrývájí téměř 800 m². Celá kaple byla zrestaurována a byly při tom odkryty původní barvy děl, na kterých se za staletí vytvořil jemný potah z kouře svíček apod. Získaly tak svou původní zářivost a jasnost. Je až neuvěřitelné, že Michelangelo všechnu tu krásu vytvořil za velké fyzické námahy, protože byl nucen pracovat v různých nepohodlných polohách. Navrhl i ornament podlahy v základní tmavé a světlé barvě. Tyto plochy mohli kameníci vydláždit barevnými drobnými vzory podle vlastní fantazie při dodržení základního Michelangelova plánu. Působí to dojmem, že podlaha je složená z malých různobarevných koberečků.

Viděla jste kromě pamětihodností ve Vatikánu, Římě a jeho nejbližším okolí ještě něco zajímavého?

Jeden den jsme šli po stopách sv. Vojtěcha, které nás zavedly do Subiaca ležícího v horách asi 60 kilometrů od Říma. Navštívili jsme tam kláštery sv. Benedikta a sv.

Scholastiky. Ten první je přímo srostlý se skálou a jeskyní, ve které tři roky o samotě rozjímal Benedikt. Posléze založil řád nesoucí jeho jméno. V klášteře sv. Scholastiky je bazilika z 18. století, jejímž architektem byl Giacomo Quarenghi. V roce 1799 odjel do Ruska a podílel se na výstavbě Ermitáže v Petrohradě. Na původní, nejčistší klasicistickou architekturu v subiacím kostele se byl podívat i L. I. Brežněv.

Jinak na cestě do Itálie jsme se zastavili v Sieně a prohlédli si kostel sv. Kateřiny Sienské, na svou dobu velmi pokrokové ženy, a náměstí, kde se každoročně pořádají historické závody na neosedlaných koních. Na zpáteční cestě byly zastávky v Padově u hrobu sv. Antonína a v Assisi u sv. Františka. Padova byla významným univerzitním městem, ve kterém studovala řada osobností i z ciziny. Mnoho budov v Assisi je ještě skryto pod lešením, stále se odstraňují následky posledního zemětřesení z před několika let.

Povídali jsme si o několika bazilikách a kostelích, v Římě je ovšem spousta dalších památek včetně antických. Třeba se k nim dostaneme někdy příště.

Paní Bláhová, děkuji vám za rozhovor, přeji hodně zdraví a sil k cestování a těším se na další setkání.

Naslouchala Alice Sládková

SPORT

Poděkování

Výbor TJ tímto děkuje vedení našeho města i zaměstnancům MěÚ, a to jmenovitě panu Jindřichu Maturovi, Ing. Pavlu Štěpánkovi, Ing. Jiřimu Bartošovi a zástupci Stavebního úřadu v Rokytnici nad Jizerou Ing. Oldřichu Vitvarovi za jejich výraznou pomoc při vyřizování úředních záležitostí ohledně zahájení výstavby krátkého vleku v lyžařském areálu Šachty. Rovněž bychom rádi poděkovali všem brigádníkům, kteří se pod vedením sekretáře TJ pana Zdeňka Seidla zasloužili o zdárné dokončení první fáze rekonstrukce tenisového hřiště ve Vysokém nad Jizerou. Jejich jmenný seznam včetně počtu odpracovaných hodin - k 1. červenci - je v tomto čísle Větníku a bude zveřejněn i v nově zbudované vývěsní skřínce na tenisovém hřišti.

Ivan Hanuš, předseda TJ

Dobrá věc se podařila...

věrná láska zvítězila, zpívá se v závěrečném sboru Prodané nevěsty. V našem případě jde o trochu jinou lásku, lásku ke sportu, k pohybu na čerstvém vzduchu a ke všemu dobrému, co se sportem souvisí. Vznik kamarádství, zdravé soutěžení

a smysl pro čest a povinnost. Ukázalo se, že je to všechno aspoň občas možné.

Jsem ráda, když se ve Vysokém něco podaří, to jsem psala už vícekrát, a když jsem při svých pravidelných procházkách kaštanovou alejí viděla to hemžení na zanedbaném tenisovém kurtu, měla jsem radost, že se zase něco dobrého koná. Od posledního zasedání MěÚ uplynul sotva měsíc a tenisový kurt je zrenovován, chybí ještě nějaké drobnosti, ale podstatná část je hotová. Sledovala jsem denně, jak se prostor mění a před dokončením jsem si s několika mladými sportovci pohovořila. Nejde o reportáž, spíš o rozhovor, ptala jsem se a oni odpovídali.

Mohli byste mi říct, jaký byl postup prací?

Nejdřív se celý prostor postříkal jedem na plevel a celá plocha se potom pomocí zařízení UNT seškrabala, asi 7 - 10 cm, a všechno se odvezlo. Pak jsme začali kopat drenáže na vodu do šatny, kde se bude budovat i sprcha, a v rohu zásobník na antuku.

Co to je antuka, jaké je její složení?

Jsou to drčené nebo mleté cihly a střešní tašky.

Co následovalo po výkopových pracích?

Celá plocha byla vysypána šterkem, pak položena drenážní síť a na to jako vyrovnávací materiál přišlo množství škváry. Ta se musí stále válcovat a kropit, a znovu a znovu válcovat a

kropit, aby povrch byl úplně rovný.

Navrch, jak vidím, dáváte už antuku. V jaké síle?

Asi 2 cm, znovu se ale musí válcovat, aby se hmoty spojily a aby celý povrch zhoustl.

Co vás čeká dál?

Na zeleno budeme barvit celý plot a lajnovat vlastní hřiště.

Lajnuje se i tady vápnem?

Ze začátku ano. Ale později se opatří pevné plastové lajny, které se do země přibíjejí a potom stačí smést z nich antuku a jsou zase dobře viditelné.

A teď mi povězte o těch, kteří tuhle práci dělali. Kdo je hlavním organizátorem?

Zdeňk Seidl, ten to všechno řídí. Vyzval k brigádám a téměř denně tu s námi byl.

Kdo chodil brigádníčit, mladí či starší, dívky a ženy?

Kluci a holky ze školy, z několika rodin i otec a syn nebo i několik členů a skoro čestným brigádníkem byl Ing. Ivan Vaváček, přišel i s vnukem.

Režim a pravidla už jsou připravena?

Zdeňk Seidl je zpracovává a všechno bude ve vývěsní skřínce přímo na hřišti.

Projevila jsem zájem o seznam brigádníků a odpracovaných hodin. Je vypracován k 6. 7. 2001 s poznámkou, že brigády dosud nejsou u konce. Posuďte sami, co mládež i dříve

narození dovedou, jsou-li dobře motivováni.

Petr Adametz (9), Karel Burgermeister (4 a půl), Roman Čivrný (3), Jiří Doubalík ml. a st. (18 a 24), Tomáš Doubalík (22), Jakub Fedorko (3), Ivan Hanuš (12 a půl), Gunnar Havel (7 a půl), Aleš Havelka (9), Aleš Hejral (9), Ondřej Hlůže (14), Jiří Holeček (12 a půl), Iva Holinová s dcerou (10 a půl a 4 a půl), Jaroslav Hylmar (7), Milan Junek (28), Roman Kašťák ml. (2), Ladislav Kobr (17), Eva Kopalová (10 a půl), Jana Košťáková (4), Bořek Kučera (17), Josef Kučera (2), Blanka Kučerová (9), Dana Kučerová (10), Martin Nesvadba (25), Milan Nesvadba (14), Roman Nesvadba (36 a půl), Petr Patočka (3), Pavel Plucha (10 a půl), Olga Pluchová (14 a půl), Karel Pohanka (7), Ilona Poláčková (4), Robert Preissler (11 a půl), Zdeněk Seidl (45 a půl), Milan Strnádek (7), Milena Strnádková (7), Jindřich Šíkola (1 a půl), Martin Šíkola (2 a půl), Tomáš Tryzna (3), Ivan Vaváček (11 a půl), Jan Večerník (20 a půl), Pavel Večerník (33), Vladimír Vodsedálek (7 a půl), Vítek Zelinka (3 a půl), Markéta Zelinková (3 a půl).

Šestačtyřicet brigádníků odpracovalo k 6. červenci celkem 534 hodiny. Nejvíce svého času věnovali této práci Zdeněk Seidl, Roman Nesvadba, Pavel Večerník a Milan Junek. Všem patří upřímné poděkování a přání, aby hřiště dobře sloužilo svému účelu a hlavně bylo stále udržováno v

pořádku, do jakého je brigádníci uvedli.

Ludmila Hnyková

Velká cena Falco Sportu

Dne 10. června 2001 se uskutečnil první závod horských kol "Velká cena Falco Sportu", konaný ve Vysokém nad Jizerou. Po počátečních jednáních v loňském roce se nám podařilo dostat do seriálu závodů "Krkonošský pohár". Přáním pořadatelů bylo připravit opravdu náročnou trať, což se vzhledem k počasí skutečně podařilo. Rozhodčí a velká skupina diváků hodnotila na skokanském můstku délku a styl pádů, kterým bajkeři překonávali tento atraktivní úsek trati. Na kilometrovém stoupání směrem k vysokému náměstí byly prověřeny běžecké schopnosti a psychická odolnost závodníků. Závodu se celkem zúčastnilo 123 borců, jejich počet náročností terénu značně prořídil. V dětských kategoriích ovládl přední místa závodů vysoký cyklopotěr. V ženách zvítězila Ivana Pechoutová, která zaujala netradičním sebehem bubnu s bajkem na zadním kole. V kategorii příchozích překvapila účast některých vysokých borců, kteří příjemně překvapili i na trati. Úderem poledne byl odstartován neočekávanější závod. Kategorii Elite kraloval opět Ota Kobr, kterému zdatně sekundovali David Anderle a Ladislav Rygl. V kategorii Hobby zvítězil vcelku jednoznačně Ivo

Machek, ve veteránech pak předvedl nejlepší výkon Pavel Crha.

Na závěr bychom chtěli poděkovat panu Krakonošovi za relativně dobré počasí, a také našim manželkám, které nás po závodě očekávali dlouho do noci. Dík patří všem sponzorům, pořadatelům, rozhodčím Ski klubu za bezchybnou organizaci a časomíru závodu, ale i hasičům, kteří bajkerům omyli vysoké bahno z jejich kol.

Sponzoři závodu: Trek, Panasonic, Falco Sport, Bowling Bar, stavební firma P & P, A. Novotný, drogerie H. Šlaufová, kola Nečásek, lékárna U Černého medvěda, hospoda U Albíny, noviny J. Tomíček, LisSport, Author, hotel Větrov.

Výsočtí bajkeři

Závod autoveteránů

V pátek 6. července 2001 projížděli naším městem účastníci 1. ročníku orientační soutěže historických vozidel s mezinárodní účastí "Ze severu na jih". Hlavním pořadatelem této akce byl Veteran Car Club Nisa z Liberce a trať závodu vedla z Liberce přes Jičín do Poděbrad. Členové vysokého divadelního spolku společně s místními hasiči byli požádáni, aby organizačně zajistili soutěžní disciplínu pro účastníky závodu a občerstvení jak pro závodníky, tak diváky, o které rozhodně nebyla v průběhu pátečního odpoledne nouze. Přibližně tři čtvrtě hodiny po pátečním poledni jsme na vysokém náměstí přivítali první

závodníky. Soutěžní disciplína "foukání do balonku", zajišťovaná vysokými hasiči, některé řidiče mírně zaskočila. Nejednalo se však o kontrolu množství vypitého alkoholu, ale nafukování balonku na čas stylem "komu dřív praskne, vyhrává" (i přesto některým balonek docela slušně zezelenal). Poté se závodníci měli možnost občerstvit u jednoho ze dvou stánků, které fungovaly v režii členů Divadelního spolku Krakonoš. K mání byly nápoje všeho druhu a pro ty, které přepadl hlad, jsme připravili místní specialitu - pravé vysoké sejkory. Díky vydařenému počasí a obětavé práci vysokých divadelníků a hasičů se nám snad podařilo připravit pro obyvatele i návštěvníky Vysokého příjemné odpoledne a přispět k propagaci našeho města mezi příznivci autoveteránů.

Článek byl převzat z internetových stránek DS Krakonoš (web.iol.cz/jvav)

VÝZVA

V roce 2003 uplyne 100 let od založení Ski klubu ve Vysokém nad Jizerou a Svazu lyžařů Království českého. Kdo z vás, milí čtenáři, vlastní staré, pokud možno ještě nepublikované fotografie nebo jiné materiály s touto tematikou a má zájem, aby se případně v nějaké formě zveřejnily, může je zapůjčit či věnovat vysokému vlastivědnému muzeu. Určitě se využijí.

KČT

8. ročník oblastního srazu turistů v Žacléři

26. 5. 2001

Srazu jsme se zúčastnili ve dvou skupinách. První parta šla trasu 25 km: Pomezní boudy - Albeřice - Rýchorský kříž - Rýchorská bouda - Dvorský les - Babí - Žacléf. Druhá parta trasu 37 km: Pomezní boudy - Jarkowice - Miszkowice - jezero Bulkowka - Lubawka - Královec - Černá Voda - Žacléf. Počasí bylo větrné, ale jinak slunečno a plná pohoda. Účast 9 turistů.

Pochod okolím Doks a České Lípy

9. 6. 2001

Začali jsme výstupem na Ralsko - 696 metrů. Bylo nás osm a všichni jsme tam byli poprvé. Stálo to za to. Dále jsme přešli do Hradčan a prohlédli si bývalé vojenské letiště, které nás ale nijak zvlášť nezaujalo. Potom jsme vystoupili na Starý Berštejn ležící ve výšce 480 metrů. Měli jsme štěstí, majitel hradu byl doma, po dohodnutém vstupném nás pozval k prohlídce hradu. V obytné místnosti jsme zasedli ke stolu a byli seznámeni s historií hradu, pak následovaly vyhlídka z věže a prohlídka opevnění a nádvoří s padacím mostkem. To už byly tři hodiny odpoledne, takže rychle k obědu. Po něm na zříceninu hradu Ronova a pak absolvovat pěší túru Strolínky - Dolanský rybník -

zřícenina Vítkovce - Holany. Počasí bylo čím dál lepší, a tak v 21. 00 hodin jsme šli ještě na zříceninu hradu Jestřebí. Celková trasa pochodu byla pouhých 28 km, ale těch kopců!

Sjezd Vltavy z Vyššího Brodu do Boršova nad Vltavou

21. - 24. června 2001

1. den - v 5. 00 jsme odjeli z Vysokého. Zastavili jsme se v Holašovicích, nejhezčí jihočeské obci. Dále jsme pokračovali na Klet (1083 m). Někteří šli pěšky, někteří lanovkou. Dolů jsme šli pěšky, opět ve dvou skupinách - jedna k autům, druhá do Českého Krumlova. Tam jsme se pak sešli a po prohlídce města pokračovali do Vyššího Brodu ubytovat se v chatkách. Večer jsme se prošli městem, zastavili se u řeky a ladili formu na vodu.

2. den - převzali jsme kánoe a hurá na vodu. Čekalo nás 34 km sjezdu do Českého Krumlova. Ráno jsme nevěděli, co nás čeká. Večer jsme skončili pěkně zničení, ale bylo to nádherné. Jízda po řece kolem Rožmberka s výhledem na hrad byla moc hezká. Sjezd pefejemí a propustmi v okolí Větrní nám dal zabrat. Únava brzy odešla, a tak rychle na večeri, prohlédnout si večerní Český Krumlov a do hajan. Spali jsme ve stanech.

3. den - rychle jsme něco posnídali, zbalili stany a opět na vodu. Český Krumlov - Rájov - Zlatá Koruna s prohlídkou okolí - cíl Dívěcí kámen.

Délka sjezdu byla 25 km. Počasí nám stále přálo a zážitků z vody rychle přibývalo. V cíli jsme zhodnotili den jako skvělý. Postavili jsme stany a šli se projít na zříceninu hradu Dívěcí kámen.

4. den - sbalili jsme stany, pak následovala malá snídaně a opět voda. Sjeli jsme překrásný 12kilometrový úsek pefejí do Boršova nad Vltavou. To bylo poledne a nám bylo líto, že naše putování po Vltavě končí. Vrátili jsme lodě a odjeli k domovu. Hodnocení akce - počasí na jedničku, únava značná, radost ze zážitků z krásné přírody, zkrátka opět bezva. Bylo nás sedmáct.

Jiří Libal

Společenská kronika

Sňatek

23. 6. 2001 *Denisa Matátková* z Velkých Hamrů a *Radek Laurýn* z Desné

Hodně štěstí!

Narození

Dne 22. 5. 2001 se manželům MUDr. Markétě a MUDr. Radkovi Kebrlovým narodili syn *Matěj* a dcera *Markéta*.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Ludmila Strnádková 76 let
Miroslav Kunc 80 let
Milada Kašťáková 73 let
Růžena Morávková 80 let
Jiří Sajdl 74 let
Ludmila Machytková 72 let
Bedřich Lukeš 76 let
Emilie Haasová 76 let
Věra Palasová 71 let
Julie Kubičková 94 let
Ing. Otomar Köppl 79 let
Jaroslava Hadravová 73 let
Božena Holá 88 let
Josef Zita 81 let

Helkovice

Vlasta Duštířová 74 let
Ludmila Nejedlová 75 let
Bohuslav Nosek 70 let

Horní Tříč

Věra Hrubá 72 let
Václav Eder 75 let
Božena Škodová 74 let
Josef Slavík 77 let

Sklenařice

Oldřich Vitvar 78 let
Olga Šimůnková 78 let
Vladimír Holec 88 let
Jaroslav Friedrich 81 let
Anna Metelková 72 let
Anna Grosmanová 88 let
Emilie Stochlová 80 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

15. 5. 2001 zemřela *Blažena Hančová* z Tříče ve věku 78 let.

15. 6. 2001 zemřel *Petr Cee* z Vysokého nad Jizerou ve věku nedožitých 84 let.

24. 6. 2001 zemřela *Veronika Sehnoutková* z Vysokého nad Jizerou ve věku 80 let.

*Všem pozůstalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast!*

Omluva redakce

Omlouváme se tímto panu Vrabcovi z Prahy, o jehož prodejně Levná móda ve Vysokém jsme psali v minulém čísle Větrníku v rubrice Víte, že.... Křestní jméno pana Vrabce je Jan, nikoli Jaroslav, jak jsme omylem uvedli, a hračky v jeho obchůdku se prodávají pouze nové. Z druhé ruky je jenom textilní zboží.

5.8. 2001 se koná ve Vysokém tradiční pouť.

Znáte své město?

obrázkový seriál k zamyšlení

Námět a foto Ludmila Hnyková

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou
Vás zve na

PASECKÉ HUDEBNÍ SLAVNOSTI

11. ročník

Kostel sv. Václava v Pasekách nad Jizerou

Pátek 10. srpna 2001 v 19.30 hod.

Koncert Akademie sv. Václava

Jan Machat - flétna
Mluvené slovo: Jiří Hlaváč
dirigent: Ondřej Kukal

J. V. Stamiz, W. A. Mozart, J. Suk

Sobota 11. srpna 2001 v 10.30 hod.

Hudební matiné

členové Akademie sv. Václava
F. X. Thuri, A. Dvořák, B. Martinů

Z toulek krajem zapadlých vlastenců

Vernisáž výstavy kreseb
Josefa V. Scheybala

Neděle 12. srpna 2001 v 15 hod.

Slavnostní mše svatá

W. A. Mozart - Mše C dur (Korunovační)
pro sóla, sbor a orchestr
Zdena Kloubová - soprán
Virginie Waltherová - alt
Jakub Waldmann - bas
Svatováclavský sbor a orchestr
řídí Josef Waldmann

Během hudebních slavností pokračuje finanční sbírka na opravu kostela
sv. Václava

Garantem Paseckých hudebních slavností je Obecní úřad
v Pasekách nad Jizerou

Fukner, Emba, Kopřiva,

Pragosoft, T.J. Sokol, Řípa - stavební společnost, Pízář s. r. o